

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr.
Karolínou Tylovou, LL.M. ve věci

žalobkyně: X
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2023, č. j. OSH 595/22-2/67.1/22223/HJ
KULK 00000/2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Tanvald, odbor dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 17. 6. 2022 (vypraveno dne 21. 6. 2022), č. j. OD/19630/Př-21/277-MJ. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně shledána vinnou z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k)

zákonu č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve spojení s § 4 písm. a), b) a § 17 odst. 1 téhož zákona, jehož se dopustila tím, že dne 28. 7. 2021 ve 12:20 hod. v obci Zlatá Olešnice na silnici III. třídy č. 29053 v km 6,437 na křižovatce se silnicí 29059 řídila osobní vozidlo X, RZ: X, ve směru od pošty ve Zlaté Olešnici na Velké Hamry, při jízdě za osobním vozidlem X, RZ: X, se nechovala ukázněně a ohleduplně, neřídila se pravidly provozu na pozemních komunikacích a při předjíždění vozidla jedoucího před ní, ho počala předjíždět vpravo, aniž by si byla jistá tím, že před ní jedoucí vozidlo X odbočuje vlevo, a tak došlo ke střetu s vozidlem jedoucím před ní, které odbočovalo vpravo. Za toto jednání jí byla uložena pokuta 1 500 Kč a povinnost k paušální náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Správní orgán I. stupně nejprve vydal dne 27. 8. 2021 příkaz č. j. OD/19630/Př-21/277-MJ, proti němuž žalobkyně podala odpor. V něm konstatovala, že před střetem jela rychlostí 18 až 25 km/h a vozidlo X rozsvítilo levý ukazatel směru a vybočilo z pravého pruhu. Žalobkyně tak neměla pochybnosti o směru jízdy před ní jedoucího vozidla a pokračovala ve směru jízdy. Vozidlo X však prudce změnilo směr jízdy a vybočilo z levého pruhu do pravého a žalobkyně tak nemohla zabránit střetu. Její spolujezdkyně X pořídila fotografie a videozáznam z dění po nehodě.
3. Správní orgán I. stupně nařídil jednání na 2. 11. 2021, na něž předvolal žalobkyni, její spolujezdkyni X a dále řidičku X X, obě jako svědkyně. Toto předvolání si žalobkyně osobně převzala, další písemnosti jí již byly doručovány fikcí. X se z tohoto jednání omluvila. Správní orgán I. stupně proto nařídil nové jednání na 14. 1. 2022, z něž se omluvily X a X, obě pro nemoc. Z dalšího jednání nařízeného na 25. 2. 2022, se pro nemoc omluvila X a žalobkyně sdělila, že je na plánované zahraniční cestě. Správní orgán I. stupně tedy nařídil jednání na 25. 4. 2022, z něž se dne 12. 4. 2022 e-mailem omluvila žalobkyně kvůli plánovanému lékařskému vyšetření a dále e-mailem a datovou zprávou také X z důvodu, že žalobkyni bude na vyšetření doprovázet. Žalobkyně svou nepřítomnost na ústním jednání oznámila znovu e-mailem den před jednáním a také v den jednání telefonicky, trvala na projednání věci v její přítomnosti. Správní orgán I. stupně tuto omluvu neakceptoval, konal ústní jednání v nepřítomnosti žalobkyně, vyslechl svědkyni X a následně vydal prvostupňové rozhodnutí.
4. O telefonátu žalobkyně v den ústního jednání správní orgán I. stupně vyhotovil dne 29. 4. 2022 úřední záznam, v němž uvedl, že při telefonickém hovoru byla žalobkyně upozorněna na to, že aby mohl omluvu přijmout, musí žalobkyně tvrzené skutečnosti doložit. Do dne vyhotovení úředního záznamu důvod nepřítomnosti na jednání dne 25. 4. 2022 ze strany žalobkyně doložen nebyl. Lékařskou zprávu potvrzující lékařské vyšetření dne 25. 4. 2022 dodala žalobkyně až dne 19. 5. 2022.
5. V prvostupňovém rozhodnutí správní orgán I. stupně konstatoval, že z postavení vozidla svědkyně X v době střetu vozidel vyplývá, že byla sice najeta ke středu vozovky, ale nezasahovala do protisměrného jízdního pruhu a žalobkyně tak neměla dostatek místa na předjetí zprava. Vozidlo svědkyně X muselo již zahájit úkon odbočování vpravo, neboť první náraz vozidla X žalobkyně směřoval do pravých zadních dveří vozidla X, poté následoval náraz druhý, po kterém vozidla zůstala stát. Správní orgán I. stupně se zabýval i možnostmi, že řidička X skutečně použila levý ukazatel směru, jak tvrdila žalobkyně. S ohledem na tvar křižovatky, který umožňuje odbočení především vpravo, však žalobkyně neměla předjíždění vůbec zahájit, měla vyčkat, dokud si nebude jistá skutečným směrem

odbočení před ní jedoucího vozidla. Fotodokumentace, výslech svědkyně X a plánek nehody vyhotovený Policií ČR svědčí dle správního orgánu I. stupně o vině žalobkyně.

6. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Konstatoval, že správní orgán I. stupně žalobkyni vždy doručoval na adresu, kterou k doručování sama určila. Pokud jde o omluvu z ústního jednání dne 25. 4. 2022, nelze ji považovat za řádnou, neboť žalobkyně ji bezodkladně nedoložila. Učinila tak e-mailem až dne 19. 5. 2022. Akceptace omluvy jako řádné je otázkou správního uvážení. Průběhu jízdy svědkyně X tak, jak ji sama popisuje, tedy že si najela ke středu vozovky a na základě profilu křižovatky začala odbočovat prudce vpravo, odpovídá poškození vozidel. Tvrzení žalobkyně, že ke střetu vozidel došlo již v křižovatce, označil žalovaný za spekulativní. Ztotožnil se s hodnocením správního orgánu I. stupně a současně konstatoval, že i za situace, kdy by řidička X měla zapnutý levý ukazatel směru, je žalobkyně za nehodu odpovědná. K videozáznamu pořízenému dcerou žalobkyně po nehodě žalovaný konstatoval, že jej správní orgán I. stupně nepřijal, jelikož neměl vypovídací hodnotu. Dále se vyjádřil k formě zavinění a také k výši pokuty.

II. Žaloba

7. Žalobkyně rozhodnutí žalovaného napadla včasnou žalobou. Uvedla, že správní orgány nesprávně zjistily skutkový stav a porušily právo žalobkyně na spravedlivý proces. Žalobkyně správnímu orgánu I. stupně sdělila, že doručovací adresa je přechodná, a to při nahlížení do spisu dne 30. 8. 2021. Měla za to, že jí bude správní orgán I. stupně doručovat po dobu 60 dní, během nichž měl vydat rozhodnutí. Dále zopakovala tvrzení z odvolání, totiž, že nedostala předvolání k jednání na den 25. 4. 2022. Když zjistila, že jednání bude na tento den nařízeno, předem se z něj omluvila a dodatečně zaslala protokol o provedení lékařského výkonu. Uvedla, že v nemocnici byla již v 9:30, ačkoliv zákrok započal ve 12:59. Proto se nemohla dostavit na jednání v Tanvaldu před zákrokem. Žalobkyni nebylo řádně doručeno poučení o následcích nedostavení se k ústnímu jednání. Žalovaný se s touto námitkou dostatečně nevypořádal a současně nepřihlédl k námitce směřující proti nepodloženým úvahám správního orgánu I. stupně o obstrukčním jednání žalobkyně ani k námitce zaujatosti oprávněné úřední osoby správního orgánu I. stupně.
8. Žalobkyně upozornila na nesprávnosti protokolu o ústním jednání, kde je v rozporu se skutečností zaznamenáno, že se jednalo o pokračování předešlého ústního jednání, žalobkyně se k jednání dostavila, byla poučena a poučení porozuměla. Žalovaný se uvedenou námitkou vůbec nezabýval a napadené rozhodnutí je tak v této části nepřezkoumatelné.
9. Žalobkyně konstatovala, že rovněž není zřejmé, jak se orgány vypořádaly s plánkem nehody od Policie ČR, z něž plyne, že řidička X byla v levém jízdním pruhu a odbočením vpravo překřížila dráhu vozidlu žalobkyně. Žalovaný se ani k této námitce nevyjádřil. Dále uvedla, že neměla možnost klást svědkyni otázky a vyjadřovat se k obsahu listin, správní orgán I. stupně neprovedl výslech žalobkyně jako obviněné, neumožnil jí navrhnout důkazy ani se seznámit s podklady. Podle protokolu o nehodě vyhotoveného Policií ČR je šířka vozovky v místě střetu vozidel 5,7 m. Součet šířek obou vozidel je však 3,816 m. Rozměry neumožňují, aby vozidla jela v jednom pruhu vedle sebe, a proto řidička X musela jet vlevo a později změnila směr, způsobila srážku, které žalobkyně nemohla zabránit. Skutečnost, že vozidlo X jelo vlevo jeho řidička nevyvrací. Pouze správní orgány z výpovědi dovozují, že žalobkyně se snažila předjet vozidlo X v témže jízdním pruhu. Současně není reálné, aby

vozidlo X při délce 3,7 m bylo natočeno tak, aby prvotní náraz byl levým předním rohem vozidla X do pravých zadních dveří vozidla X, jestliže by vozidlo X bylo pouze najeté k prostředku. K nárazu došlo před křižovatkou, což také svědčí o tom, že vozidlo X bylo vlevo. Výpovědi svědkyně X byla nevěrohodná a nepravdivá. Žalobkyně citovala z výpovědi svědkyně X při ústním jednání a jejího vyjádření zaslaného správnímu orgánu I. stupně dne 21. 10. 2021. Vyjádřila se také k osobním invektivám mezi ní a svědkyní X těsně po nehodě. Žalobkyně se v této souvislosti odvolává na videozáznam, který měla předložit žalovanému.

10. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí i jemu předcházejícího rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

III. Vyjádření žalovaného

11. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že se v napadeném rozhodnutí se všemi žalobními námitkami vypořádal, neboť kopírují odvolací argumentaci. Navrhl žalobu zamítnout, nepožadoval náhradu nákladů řízení.

IV. Replika a další vyjádření žalobkyně

12. Žalobkyně zopakovala svá tvrzení o nesprávném doručování písemností v průběhu správního řízení, zaujatosti oprávněné úřední osoby podílející se na rozhodování v prvním stupni a o průběhu nehodového děje. Zdůraznila, že střet vozidel nezavinila. Měla zákonnou povinnost nezastavovat a pokračovat v jízdě z levotočivé zatačky. Dle žalobkyně bylo jednání řidičky vozidla X výlučnou příčinou dopravní nehody. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí s otázkou míry zavinění řidičky vozidla X a žalobkyně na posuzované dopravní nehodě a jeho kauzálního významu pro vzniklý následek dostatečně nevypořádal. V této souvislosti žalobkyně citovala z nálezů Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 323/23.

V. Ústní jednání

13. Při ústním jednání dne 15. 2. 2024 žalobkyně i žalovaný setrvali na své argumentaci. Žalobkyně navrhovala doplnit dokazování fotografiemi a ortofotomapou, které přiložila k žalobě a svému poslednímu písemnému vyjádření. Soud další dokazování neprováděl, neboť provádění dalších důkazů považoval za nadbytečné. Správní orgány měly dostatek podkladů, aby ve věci mohly rozhodnout. Fotografickou dokumentaci postavení vozidel po střetu pořídila Policie ČR a je součástí správního spisu.

VI. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 a odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti. Nejvyšší správní soud konstantně judikuje, že nepřezkoumatelnost je objektivní překážkou, která soudu znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24, či ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017-35). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána jako

nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, č. 1566/2008 Sb. NSS). Platí, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6 As 169/2022 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je tedy vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64), a to i z toho důvodu, že se daným postupem oddaluje konečné vyřešení merita sporu.

16. Takové vady napadeného rozhodnutí však soud v posuzovaném případě neshledal. Žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z důvodu nevypořádání námitky vadného protokolu o ústním jednání. Je pravda, že žalovaný se touto námitkou nezabýval. Podle soudu jde však o marginální vadu, která nemůže způsobit ani nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, ani nepředstavuje zásadní vadu řízení. Správní orgány by sice měly pečlivěji kontrolovat listiny, jež vyhotovují a zakládají do spisu, a vyvarovat se tak chyb, které vznikají při použití vzorů. Současně však není pochyb ani sporu o tom, že žalobkyně se k jednání nedostavila a jednání proběhlo v její nepřítomnosti. Název protokolu jako protokolu o pokračování ústního jednání považuje soud spíše za chybu v psaní bez jakéhokoliv dopadu na zákonnost řízení.
17. Namítá-li žalobkyně, že žalovaný nereagoval na její námitku, že postup oprávněné úřední osoby správního orgánu I. stupně nebyl nestranný, je třeba konstatovat, že uvedená námitka nebyla způsobitou námitkou podjatosti ve smyslu § 14 správního řádu. Námitka žalobkyně směřovala zejména proti procesnímu postupu správního orgánu I. stupně, jehož správnost žalovaný přezkoumal, žádné pochybení však neshledal.
18. Žalobkyně i v žalobě namítala porušení práva na spravedlivý proces. Tvrdila, že jí správní orgán I. stupně neumožnil účast na ústním jednání, když jí řádně nedoručil předvolání k ústnímu jednání, včasnou omluvu z jednání odmítl akceptovat a nedal jí ani možnost seznámit se s podklady rozhodnutí a navrhopat důkazy na podporu svých tvrzení.
19. Z úředního záznamu o nahlížení do spisu ze dne 30. 8. 2021 (č. l. 23 správního spisu) však plyne, že žalobkyně si adresu pro doručování sama určila. Žalobkyni se sice na uvedené adrese nikdy nepodařilo zastihnout, avšak předvolání k jednání nařízenému na 2. 11. 2021 si osobně převzala a měla skutečnou možnost se s ním seznámit. S oprávněnou úřední osobou pak komunikovala i e-mailem. Soud upozorňuje, že předvolání na ústní jednání dne 2. 11. 2021 obsahovalo poučení, v němž byla žalobkyně mimo jiné poučena o možnosti konání ústního jednání bez její přítomnosti. Stejně poučení obsahovala i všechna další předvolání, která již žalobkyni byla doručována fikcí.
20. Pokud jde o omluvu žalobkyně z jednání nařízeného na 25. 4. 2022, odkazuje soud na judikaturu Nejvyššího správního soudu. V případech, kdy se obviněný nedostaví, hraje klíčovou roli náležitá omluva. Předpokladem náležitosti omluvy je její bezodkladnost a relevantnost důvodů, o které se opírá (viz rozsudek ze dne 21. 2. 2013, č. j. 9 As 101/2012-60). Posouzení, zda je omluva náležitá, spadá do rámce správního uvážení správního orgánu (viz rozsudek ze dne 30. 5. 2008, č. j. 2 As 16/2008-41). Tvrzené důvody nepřítomnosti musí

obviněný též doložit, a to také bezodkladně (viz rozsudek ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 As 25/2013-23). Žalobkyně se e-mailem dne 1. 4. 2022 dozvěděla od oprávněné úřední osoby o tom, že ústní jednání bude nařízeno na 25. 4. 2022. Dne 12. 4. 2022 uvědomila oprávněnou úřední osobu e-mailem o plánovaném zákroku. Následně se omluvila též svědkyně X, která měla na zákrok žalobkyni doprovázet. Žalobkyně svou omluvu zopakovala dne 24. 4. 2022 a trvala na odročení jednání. Dále v den jednání telefonovala s oprávněnou úřední osobou. V tomto ohledu tak lze omluvu považovat za včasnou. Žalobkyně nicméně bezodkladně nedoložila, že její nepřítomnost byla důvodná. Lékařskou zprávu o vyšetření dne 25. 4. 2022 zaslala až dne 19. 5. 2022. Oprávněnou úřední osobou přítom byla poučena o tom, že aby mohl správní orgán I. stupně omluvu přijmout, je nutné tvrzenou skutečnost doložit (viz úřední záznam o telefonátu žalobkyně ze dne 29. 4. 2022). V posuzované věci se jednalo o běžné vyšetření odborným lékařem, který by jistě na žádost žalobkyně datum plánovaného vyšetření potvrdil. Žalobkyně se však přede dnem nařízeného ústního jednání vůbec nepokusila své tvrzení doložit a neučinila tak ani bezodkladně poté, co byla oprávněnou úřední osobou upozorněna na to, že pokud tak neučiní, nelze její omluvu ze strany správního orgánu I. stupně akceptovat. Žalobkyně si při doložení důvodu nepřítomnosti počínala nanejvýš liknavě, když doklad o provedeném lékařském vyšetření v den nařízeného ústního jednání zaslala správnímu orgánu I. stupně až více jak tři týdny poté. Správní orgán I. stupně proto nepochybil, jestliže věc projednal v nepřítomnosti žalobkyně a další jednání již nenařizoval. Pro úplnost soud uvádí, že nesouhlasí s úvahou správního orgánu I. stupně, že se žalobkyně mohla v 8:30 do Tanvaldu na ústní jednání dostavit, když vyšetření v Praze podle lékařské zprávy započalo až ve 12:59. Endoskopické vyšetření nelze provést bez přípravy a úvahy správního orgánu I. stupně o tom, že se žalobkyně před ním mohla dostavit k ústnímu jednání do Tanvaldu, považuje soud za nevhodné. To však nic nemění na tom, že omluva žalobkyně nebyla řádná, jak soud již vysvětlil shora.

21. Pokud jde o řádnost předvolání, soud konstatuje, že žalobkyni bylo doručeno fikcí v souladu s § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Z doručení totiž plyne, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 13. 4. 2022. Skutečnost, že žalobkyně na adrese neměla umístěnu schránku nebránila doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu. Podle § 23 odst. 4 správního řádu *se adresát [...] vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil* (zvýrazněno soudem). Námitku, že měla za to, že doručování na adresu, kterou určila k doručování, bude probíhat pouze po omezenou dobu, považuje soud za čistě účelovou. Žalobkyni nic nebránilo oznámit v průběhu řízení správnímu orgánu I. stupně změnu adresy pro doručování, to však neučinila. Správní orgán I. stupně se proto snažil o doručení na adresu, kterou pro tento účel žalobkyně uvedla, a nad rámec toho komunikoval s žalobkyní také e-mailem. Soud považuje za zásadní, že žalobkyně o dni konání ústního jednání prokazatelně věděla (viz výše). Ve správním spise soud nenalezl také nic, co by svědčilo o tom, že správní orgán I. stupně stranil svědkyni X. Ze spisu vyplývá pouze to, že se při stanovení termínu ústního jednání snažil zohlednit časové možnosti jak žalobkyně, tak předvolaných svědků.
22. Není také pravda, že by správní orgán I. stupně nedal žalobkyni možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a navrhnout důkazy. Výzva k uplatnění práv účastníka řízení před

vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně podle § 36 odst. 1 a 3 správního řádu byla žalobkyni doručena fikcí na adresu, kterou žalobkyně pro doručování určila (č. l. 68 správního spisu).

23. Pokud jde o skutkový děj, považuje soud podklady správních orgánů za dostatečné. Žalobkyně se připravila o možnost ovlivnit dokazování pouze vlastní liknavostí.
24. Podle § 4 zákona o silničním provozu ve znění platném pro projednávanou věc *při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen a) chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí ani neohrožoval život zvířat, své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu; b) řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty, pokyny osob oprávněných k řízení provozu na pozemních komunikacích podle § 75 odst. 5, 8 a 9 a zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 a pokyny osob, o nichž to stanoví zvláštní právní předpis,⁵⁾ vydanými k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.*
25. Podle § 17 odst. 1 téhož zákona *se předjíždí vlevo. Vpravo se předjíždí vozidlo, které mění směr jízdy vlevo a není-li již pochybnosti o dalším směru jeho jízdy. Při jízdě v připojovacím nebo odbočovacím pruhu se smí vpravo předjíždět též vozidlo jedoucí v průběžném pruhu. Odbočovací pruh je přídatný jízdní pruh určený pro odbočování (vyřazování) vozidel z průběžného jízdního pruhu.*
26. Soud především konstatuje, že ze správního spisu je zřejmé, že žalobkyně jela vozem X za vozidlem X v pravém jízdním pruhu. Před křižovatkou, kde vedlejší silnice odbočuje v ostrém úhlu prudce doprava, najelo vozidlo X ke středu vozovky a započalo odbočovat vpravo. Mezi účastníky dopravní nehody není shoda na tom, zda měla řidička X zapnutý pravý či levý ukazatel změny směru jízdy. Oba správní orgány se zabývaly variantou, že řidička X- svědkyně X skutečně zapnula ukazatel změny jízdy vlevo, a konstatovaly, že ani v tom případě neměla žalobkyně zahájit předjíždění. Skutková varianta, kterou předestírá žalobkyně, tak neušla pozornosti správních orgánů. Náraz levým předním nárazníkem vozidla X do pravých zadních dveří vozidla X koresponduje s výpovědí svědkyně X, která konstatovala, že si najela, aby mohla odbočit do prudkého kopce a před nárazem bylo její vozidlo natočeno o 90°. Taková pozice odpovídá tvaru křižovatky.
27. Podle žalobkyně z plánu nehody plyne, že řidička X jela v levém jízdním pruhu. Z plánu vyplývá, kam vozidlo odbočovalo, nikoliv, že jelo v levém jízdním pruhu. V každém případě, i kdyby bylo vozidlo svědkyně X více vlevo (tj., že část zasahovalo do levého jízdního pruhu), měla žalobkyně vyčkat, dokud nebude bezpečně vědět, že může projet. Soud nemůže přitakat ani tvrzení, že k nárazu došlo před křižovatkou. Pokud by tomu tak bylo, musela by dráha vozidla X směřovat ke krajnici, nikoliv k vedlejší silnici.
28. Soud dospěl k závěru, že žalovaný v napadeném rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím správním orgánem I. stupně, vystavěl ucelenou argumentaci, v jejíž konkurenci tvrzení žalobkyně neobstojí. Proto nemusel podrobně vypořádávat jednotlivé dílčí odvolací námitky. Napadené rozhodnutí je založené na seznatelných důvodech, je srozumitelné a závěr, k němuž žalovaný dospěl, je logický.

29. Otázka zavinění přestupku byla v rozhodnutí správního orgánu I. stupně i žalovaného řešena. Správní orgány se zabývaly také variantou, že chybu udělala i řidička vozidla X. Míra zavinění dopravní nehody pak není předmětem řízení o přestupku, z něhož byla žalobkyně uznána vinnou.
30. Události po nehodě, kdy mělo dojít ke slovním střetům mezi žalobkyní a X, nejsou pro posouzení skutku relevantní. Videozáznam pořízený po nehodě nemůže objasnit samotnou nehodu.

VI. Závěr a náklady řízení

31. Vzhledem k uvedenému dospěl soud k závěru, že žaloba je nedůvodná. Proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný, jemuž však náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 15. února 2024

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
samosoudkyně